

S-a dus dintre noi astăzi dimineață PĂTRU LU' PUPĂZĂ, unul din marii cioplitori în lemn ai Maramureșului. A căzut ca un stejar bătrân, doborât de săcurea nemiloasă a sorocului care vine la toate cele lăsate de Domnul pe pământ. Alaltăieri seară mi-a dat telefon – cum făcea de fiecare dată la marile sărbători – mi-a urat An Nou fericit și-am povestit olecuță de oamenii și de lumea asta... Astăzi, când am primit vestea cea tristă, vocea lui – pe care o știam atât de bine – îmi era încă proaspătă în ureche și-n gând, căci mă gândeam să-i fac o vizită-surpriză de "Craciunu' cel Bătrân".

S-a dus și a lăsat în urma lui, împrăștiate generos prin lumea mare sute de cioplituri și sculpturi în lemn: porți, troițe, căpriori, uși, fuse cu țurgalău, chei....dar și "Bota cu Horinca" din care au gustat mulți dintre foarte mulții săi prieteni pe care a știut să și-i facă.

S-a dus și a lăsat în urma lui amintirea unui om de suflet, de viață și de petrecere, cu care îți era mai mare dragul să stai la un pahar și să-l asculți, că avea mereu multe vorbe frumoase în traista sufletului său mare.

S-a dus și n-am apucat să scriu cartea despre el, pe care am tot gândit-o și plănuit-o amândoi, în ultimii ani, și-n care urma să povestim și despre multele clipe frumoase petrecute împreună din 1974, de când ne-am cunoscut.

S-a dus și-mi pare nespus de rău că nu știu ce să spun mai mult decât Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnescă !

Ioan Ardeleanu - Pruncu